

Laskuvarjo- vierailu DDR:ään

Kilpailun avajaiset.
Halle-Oppinin
laskuvarjokerhon
puheenjohtaja Heinz
Thormann toivottaa
osanottajat tervetulleiksi.
(Kuva: Tapio Satamo).

TEKSTI:
EERO KAUSALAINEN

PAUKETTA JA HUIPPUHYPPÄÄJIÄ

Vuosina 1975 ja -76 DDR:n ilmailuliiton (Aeroklub Der DDR) kanssa käytyjen neuvottelujen pohjalta Suomen Ilmailuliitto sai kutsun lähettää edustusjoukkueen DDR:ssa Halle-Oppinissa 17.-26.5.1977 pidettäviin kansainvälisiin laskuvarjohyppykilpailuihin. Kutsu koski 2 + 5 henkilön suuruista joukkuetta ja oli osa sovittua molemminpuolista yhteistyötä. Alustavasti on neuvoteltu DDR:n joukkueen saapumisesta Ilmailuliiton vieraaksi Suomeen 1978.

Vastaavanlainen vierailu oli toteutettu jo kerran aikaisemminkin, vuonna 1969. Tällöin DDR:n edustusjoukkue valmentautui Suomessa kahden viikon ajan osallistuen lopuksi Rautavaarassa pidettyihin laskuvarjourheilun SM-kilpailuihin.

KILPAILUMATKAN TARKOITUS

Matkan päätarkoituksena oli kehittää edelleen eri kilpailumatkojen sekä DDR:n Suomen vierailun yhteydessä luotuja hyviä urheilusuhteita sekä vaihtaa kokemuksia ja tietoja alan uusimmasta tekniikasta ja kalustosta maailman huippuhyppääjiin kuuluvien isäntien kanssa.

Edellä mainittujen tavoitteiden lisäksi voitiin 'sivutuotteena' tarjota huippuhyppääjillemme tilaisuus kilpailla suomalaisista huomattavasti poikkeavissa 'eurooppalaisissa' sääolosuhteissa. Tässä yhteydessä mainittakoon, että Suomen joukkue vieraili Un-

● Hyväksi avaukseksi menestykselliselle kaudelle osoittautui konventionaalisten lajien joukkueemme kisamatka DDR:ään, jonka kanssa suomalaisilla perinteisesti on hyvät laskuvarjosuhteet. Mutta koettiin matkalla toki muutakin kuin laskuvarjourheilua, mm. ikimuistoinen pum-pum-oppitunti paikallisen yliopiston kemian luokassa.

Hyvää työtä tehnyt Rauno Härkönen finaalisissa Strato-Starillaan. Hypyn tulos: 0,00 metriä! (Kuva: Tapio Satamo).

karissa samanlaisin tarkoituksiperin viime vuonna.

MATKAN TOTEUTUS

Matka toteutettiin Finnjetillä (Hki-Travemünde-Hki) ynnä henkilöautolla (Travemünde-Halle-Travemünde). Suomen Ilmailuliiton crittään tiukasta taloudellisesta tilanteesta johtuen joukkueen jäsenet

joutuivat jälleen kerran suorittamaan itse kaikki aiheutuneet kulut. Kilpailupaikalla järjestäjä huolehti kaikista osallistujien kuluista (lue: muona, majoitus, paikalliskuljetukset ja päiväraha).

Rahoitusvaikeuksista johtuen joukkue jäi hieman vajaaksi. Mukana oli vain neljä kilpailijaa sekä johtaja. Laskuvarjourheilun keskuustoimikunta/Suomen Ilmailuliitto suoritti osallistujien valinnan aikaisesta ajankohdasta johtuen edellisen vuoden SM-kilpailujen perusteella.

Joukkueeseen kuuluivat Tapio Satamo (Oulun Laskuvarjokerho), Olavi Kilpinen (Utin Laskuvarjokerho), Rauno Härkönen (Imatran Ilmailukerho), Pekka Tuominen (Lahden Laskuvarjokerho) sekä johtajana toiminut Eero Kausala (Suomen Ilmailuliitto).

KILPAILUT

Kilpailuun osallistuivat joukkueet seuraavista maista: Romania (mies/naisjoukkue), Bulgaria (mies/-), Puola (mies/nais), Neuvostoliitto (mies/nais), DDR (2 mies/nais), "Dynamo" DDR (Berliinin joukkue), sekä lisäksi Suomen miesjoukkue. Osanottajia oli kaikkiaan 59.

Kilpailun teknisestä toteutuksesta huolehti paikkakunnan oma kerho. Kilpailujärjestelyt olivat kaikilta osiltaan kiitettävää luokkaa. Myöskin järjestäjien käyttämä kalusto oli tasoltaan ensiluokkaista.

Lentokoneina käytettiin

neuvostoliittolaisvalmisteisia An-2 koneita, joita voidaan pitää erinä maailman parhaisista laskuvarjohyppytoiminnassa käytetyistä lentokoneista.

Harjoitushyppy joukkue pääsi hyppäämään aikataulun mukaisesti, mutta sitten sää muuttui niin huonoksi, että varsinainen kilpailu päästiin aloittamaan vasta kolmen "hukkapäivän" jälkeen.

Kilpailun kestäessä voitiin selvästi todeta, että tarkkuuslajeissa Suomen joukkue oli vielä jonkin verran "talviterässä": tulokset eivät olleet kaikkien osalta vielä niin hyviä kuin olisi voinut toivoa. Tähän vaikuttivat lähinnä Suomen kylmät sääolosuhteet kevään aikana; hyppymäärät muiden osanottajamaiden joukkueisiin verrattuna olivat sangen vähäiset. Toisaalta joukkueemme ei vielä kulu-neena vuonna ollut voinut harjoitella lainkaan sellaisissa lämpimissä kesäoloissa, jotka vallitsivat kilpailun käynnistymisen jälkeen.

Oman haittatekijänsä aiheutti tarkkuuslajeissa erityisesti kahden kilpailijamme (Tuominen, Kilpinen) siirtyminen käyttämään patjaa viime syksyn ja talven aikana.

Joukkuetarkkuus oli kilpailussa viimeisenä lajina. Siinä saavutetut tulokset olivat kuitenkin jo ilmeisesti kilpailun kestäessä saavutetun kesäoloihin tottumisen ansiosta selvästi paremmat.

Taitohyppäys kilpailusuoritukseen ei juurikaan vaikuta sää- tai muut paikalliset olosuhteet tai käytettävä hyppy-

kalusto. Tässä lajissa voitiin ilolla todeta Härkösen ja Kilpisen tulokset, jotka olivat kevään vähäisistä hyppymääristä huolimatta suomalaista huippuluokkaa.

Tulosluettelon tarkasteleminen kokonaisuutena ei pelkkien numeroiden valossa anna oikeata kuvaa joukkueemme todellisesta tasosta, sillä Suomessa matkan ajan-kohtana kilpailukausi oli vasta alkamassa, ja hyppymäärät näin ollen olivat vielä kulu-keen kevään osalta sangen vä-häisiä.

Myöskin taloudelliset sei-akat rajoittavat huomattavassa määrin omien hyppääjien kehittymistä maailman huipul-le laskuvarjourheilussa. Ul-kopuolista tukea hyppääjäm-me ovat saaneet vain lähinnä hyvin symbolisessa määrin. Yleensä liitto on pystynyt tu-kemaan hyppääjiä vain tär-

keimmillä kilpailumatkoilla – eikä aina silloinkaan.

Valmentajan puuttuminen Suomesta on myöskin todelli-nen pullonkaula laskuvarjour-heilumme huippujen kehitty-miselle. Tällaisia ongelmia ei ole kilpailuun osallistuneilla sosialistisilla mailla. Näissä maissa laskuvarjourheilu on täysin samassa asemassa min-kä tahansa muun kilpaurhei-lun kanssa.

HYPPYKALUSTO/ TEKNIikka

Kilpailijoiden käyttämän hyp-pykaluston vertailu osoittaa, että Suomen joukkueella oli tässä suhteessa asiat hyvin. Joukkueemme käyttämä las-kuvarjokalusto oli tekniseltä tasoltaan täysin vertailukel-poinen muiden joukkueiden käyttämän kaluston kanssa – erältä osin jopa parempaakin.

Kilpailumatka oli erittäin antoisa vertailutilanne eri

maiden käyttämän hyppytek-niikan ja -kaluston osalta. Voitiin todeta, että hyppää-jiemme valmentautumisen suuntaviivat sekä tekniikka ovat varsin samansuuntaiset kisoihin osallistuneiden mai-den kanssa. Tosin valitetta-vasti pitää heti samalla painot-taa, että kehittyminen nykyi-sestä tasosta edelleen vaatisi kilpailuhyppääjiltämme erit-täin huomattavaa paneutumista valmentautumiseen, sekä luonnollisesti satoja harjoitus-hyppyjä. Suurimpana puut-teena matkalla todettiin käytettyyn aikaan ja rahamää-riin nähden vähäiseksi jäänyt hyppymäärä.

PUM, PUM-LUENNOLLA

Kilpailun lomaan sattuvien tympäpäivien ajaksi isäntämme järjestivät meille täyteohjel-maa. Merkittävimäksi muo-dostui tutustumismatka

Leipzigiin. Kaupungissa tu-tustuttiin yhteen museoon yn-nä erilaisiin muihin paikalli-siin nähtävyyksiin.

Mieliinpainuvimmaksi ta-pahtumaksi koko kilpailumat-kalla muodostui osallistumi-nen Merseburgin teknillisen korkeakoulun kemian luennol-le. Tilaisuus alkoi aivan tava-nomaisen luennon tapan, mutta sitten alkoi tapahtua jos vaikka mitä. Luokassa alkoi paukkua ja räiskähdellä niin rajusti, että korvat visertelivät vielä tunteja tilaisuuden jäl-keenkin. Luokassa käytettiin kaikenlaisia räjähteitä mustas-ta ruudista rotuliin. Välillä annettiin lisäväriä tapahtumil-le räjäyttämällä kaasupalloja luokan katossa. Kelpasi siinä vanhan pioneerikouluttajankin istua sydän syrjällään etupen-kissä muun joukkueen kans-sa. . . Vaan opimmepa kemi-aa!

KISATULOKSET

Taitohyppy (miehet, 3 kierrosta)

					keskiarvo (s)
1. Seyda, Reinhard	DDR (Dyn.)				6,810
2. Tschaika, Wladimir	NL				7,077
3. Tjorlo, Igor	NL				7,377
4. Partsch, Andeas	DDR I				7,566
5. Rodewald, Wolfgang	DDR (Dyn.)				7,577
14. Härkönen, Rauno					
8,300	(1,0)	7,670	(0,5)	8,200	8,033
16. Kilpinen, Olavi					
8,333	(0,5)	7,900		8,000	8,077
25. Tuominen, Pekka					
8,900	(1,0)	8,600	(0,5)	8,933 (1,0)	8,811
38. Satamo, Tapio					
12,500	(1,0)	15,133	(2,0)	15,133 (4,5)	14,255

Henkilökohtainen tarkkuus (miehet, 5 kierrosta, kuudella parhaalla sijoitus määräytyi vasta "play off" -kierroksen jälkeen)

1. Tjorlo, Igor (Po-9)	NL					0,00	
2. Wiesner, Bernd (RL-10)	DDR (Dyn.)					0,00	
3. Neagu, Ilie (UT-15)	Romania					0,00	
4. Knappe, Norbert (RL-10)	DDR (Dyn.)					0,00	
5. Rodewald, Wolfgang	DDR (Dyn.)					0,00	
6. Wilde, Rainer	DDR I					0,00	
13. Satamo (Sled)		0,07	0,16	0,11	0,00	0,00	0,34
18. Härkönen (Star)		0,57	0,07	0,02	0,47	0,00	1,13
25. Kilpinen (Cloud)		0,00	0,00	1,53	0,90	3,62	6,05
26. Tuominen (Cloud)		0,00	0,73	0,84	3,81	0,89	6,27

Joukkuehyppy (miehet, 3 joukkuehyppyä)

1. DDR (Dynamo)	0,09
2. Puola	0,26
3. Neuvostoliitto	0,35
4. Romania	0,99
5. Suomi (Enska 0,90, Pekka 0,13, Rane 0,06, Cekkeri 0,08)	1,17

Yleismestaruus (miehet)

		pistettä
1. Seyda, Reinhard	DDR (Dyn.)	3,501
2. Tschaika, Wladimir	NL	3,558
3. Tjorlo, Igor	NL	3,688
4. Rodewald, Wolfgang	DDR (Dyn.)	3,788
5. Mac, Janusz	Puola	3,800
13. Härkönen, Rauno	Fin	4,242
18. Kilpinen, Olavi	Fin	5,246
31. Tuominen, Pekka	Fin	5,659
35. Satamo, Tapio	Fin	7,195

Joukkueiden välinen paremmuus (kaikki lajit huomioitu)

1. Neuvostoliitto	15,629
2. DDR (Dynamo)	16,176
3. Puola	16,858
4. DDR I	20,507
5. Romania	21,893
6. Suomi	22,732

Taitohyppy (naiset, 3 kierrosta)

	keskiarvo (s)
1. Schwatschko, Alexandra	NL 7,455
2. Amplejewa, Irina	NL 7,822
3. Sadykowa, Rakija	NL 7,977

Henkilökohtainen tarkkuus (naiset, 5 kierrosta)

	tulos yht. (m)
1. Kunz, Karin (RL-10)	DDR 0,01
2. Sergejewa, Natalja (Po-9)	NL 0,29
3. Amplejewa, Irina (Star)	NL 0,50

Joukkuehyppy (naiset, 3 x 4 henkisen joukkueen tarkkuushyppy)

	joukkueen yhteistulos (m)
1. Neuvostoliitto	2,96
2. Puola	4,87
3. Romania	6,23

Yleismestaruus (naiset)

	pistettä
1. Amplejewa, Irina	NL 4,011
2. Schwatschko, Alexandra	NL 4,163
3. Sergejewa, Natalja	NL 4,293

Joukkueiden välinen paremmuus (naiset)

1. Neuvostoliitto	19,037
2. DDR	22,916
3. Puola	26,118